

Beşinci Şuâ âhîrzamanı doğru yorumlamıştır

Sümeyye Hanım: “Kastamonu Lâhikası 62. Sahifede Üstadımızın şöyle bir ifadesi var: “Evet, Beşinci Şuâ, umumun ve bilhassa Ehl-i ilmin imanlarını tashih edip kurtarıyor.” Bu cümlenin manasını açıklar mısınız?”

SELÂM VE DUÂ EDİYORUM

Bediüzzaman Hazretleri bahsettiğiniz mektubu, Kastamonu’da iken, Barla’daki talebelerine (rahmetullahi aleyhim) hitaben yazıyor. “Ben, oradaki talebeleri ve dostları duâyla çok tahattur ediyorum. Onları unutamıyorum. Umum kardeşlerime birer birer selâm ve duâ ediyorum.” kaydıyla biten mektup, saff-ı evvel talebelerin mektuplarına cevaben yazılmıştır.

Mektupta, Hulusi Bey’e cevaben Bediüzzaman diyor ki: “Evet, Beşinci Şuâ, umumun ve bilhassa Ehl-i ilmin imanlarını tashih edip kurtarıyor.”¹

VAHİY DİLİ İSTİKBALİ PERDELİ İFADE EDER

Vahiy nazarı istikbale ait ne varsa apaçık şekilde elbette görüyor. Fakat apaçık ifade etmiyor. Teşbih, temsil ve mecaz yoluyla perdeli ifade ediyor.

Çünkü hem istikbalden haber vermesi gerekir, hem de kapalı ve perdeli gitmesi gerekir ki, imtihan ve teklif sırrı bozulmasın, gaybı yalnız Allah’ın bildiği hakikati incinmesin. Kur’ân’da ve Peygamber Efendimiz’in (asm) lisanında istikbale ait meselelerin genellikle müteşabih ve mecazi bir üslûpla, yani hakikî manasının uzağında ve avamın zihnini yormayan kelimelerle bildirilmesi bundandır ve bu genel bir İlâhî ilkedir.

Eğer istikbale ait haberler çok açık ifade biçimleriyle gelmiş olsaydı, ya herkes inanmak zorunda kalacaktı, ya da kâfirler münafık derecesine inecekler, inanmadıkları halde inanıyor gözükeceklerdi.

Bu durumda bir imtihan olan imanın ve ahlâkın ihlâsına ulaşmak daha zor olacaktı.

BEŞİNCİ ŞUÂ AHİR ZAMANI DOĞRU YORUMLAMIŞTIR

İşte Bediüzzaman böyle müteşabih ve perdeli üslûplu âyet ve hadislerin ahir zamanla ilgili bir kısmını Beşinci Şuâ'da yorumluyor.

Mü'minleri ikaz ediyor.

Âhir zaman hadisatını âlimlerin önüne koyuyor, gündemine getiriyor.

Ehl-i imanın imanını takviye ettiği gibi, ehl-i ilmin de imanını tashih ediyor.

Yani ehl-i ilmi ahir zamanın vartalarından, tuzaklarından ve dolaplarından kurtarıyor.

Çünkü ahir zamanın müthiş şahısları, mefsedetlerini, fitne ve fesatlarını ehl-i ilmi kullanarak yapmak isteyecektir.

Ehl-i ilim olayları okuyamaz ise, bu müthiş şahıslara fetvacı olmak ve onların her yaptıklarını onaylamak suretiyle kendilerini de, ümmeti de ateşe atacaktırlar!

Tehlike büyüktür.

Bu açıdan teşbih ve temsilleri çözmek ve mecazi ifadeleri doğru şekilde yorumlamak gerekiyordu.

EHL-İ İLİM İSTİKAMETE MUHTAÇTIR

Her ehl-i ilimde bu ehliyet olmayabilir.

Ama her ehl-i ilim istikamette kalmakla, dalâlete girmemekle, yanlışla onay vermemekle, batıla göz yummamakla, zalim sultana karşı susmamakla, zulme fetvacı olmamakla, hataya hata, zulme zulüm, batıla batıl, yanlışla yanlış, bidate bidat demekle mükelleftir.

Oysa ahir zamanda nice yanlışlar doğru kılığında geliyor, nice bidatler hikmet kılıfında sunuluyor, nice zulümler adalet elbisesiyle yapılıyor, nice haksızlıklar devlet eliyle işleniyor, nice cebirler, nice fitne ve fesatlar, nice sefahet şeytana külâhını ters giydirecek şekilde masum kılıklı zorba bir projeye uygulanmak isteniyorsa eğer...

Kur'ân'ın feyzini ve nurunu üzerinde taşıyan bir âlimin, böyle zor bir zamanda yaşayan ehl-i ilmi bilgilendirmesi, ehl-i ilme zahir olması, yol göstermesi, istikamet vermesi, elindeki malzemenin farkındalığını hissettirmesi gerekiyordu.

İşte Bediüzzaman Hazretlerinin Beşinci Şuâ'da yaptığı budur.

Ehl-i ilme, dinin ve ilmin izzetini göstermiştir.

Müceddit ve mehdi sıfatıyla, ümmeti ve ulemayı bilgilendirmiş ve uyarmıştır.

Dipnot:

1- Kastamonu Lâhikası, Yeni Asya Neşr. İstanbul, 2006, s. 62.